

for dem og Medlemmer af Centralforeningen ikke levere saadanne Mestre færdigt eller tillavet Arbejde.

Snedkerforbundets Medlemmer kan naturligvis ikke arbejde for Jespersen, før Forholdene er ordnede, ligesom vi ikke arbejder sammen med ham, naar han antages som Medhjælper hos en eller anden Mester.

Carl Gran.

Senere hen:

„Til Snedkerne.

Paa given Foranledning maa vi meddele, at Blokaden hos Jespersen stadig vedvarer.“

Ved Dommen udtaltes, at da „Snedkerforbundets Medlemmer ifølge Overenskomstens § 17 var uberettigede til at arbejde hos Snedkermestre, der ikke var Medlemmer af Centralforeningen, og som nægtede at tiltræde Overenskomsten, maa deraf følge, at de ogsaa var uberettigede til at arbejde hos Citanten, efter at denne — saaledes som det maa antages — i Strid med Overenskomsten, som han havde tiltraadt, havde afskediget den hos ham arbejdende Snedker, der var Medlem af Forbundet. Og da Avisartiklerne kun indeholder en i det væsentlige rigtig Gengivelse af den mellem Parterne opstaaede Konflikt og af Følgerne deraf, og dets Meddelelser til Snedkerne om, at Konflikten ikke var endt, hvoraf fulgte, at Forbundets Medlemmer fremdeles var uberettigede til at gaa i Arbejde hos Citanten, findes Meddelelserne ikke at være retsstridige overfor Citanten“, og indstævnte frifandtes derfor for Citantens Krav om Erstatning.

41. Højesteretsdom af 9. Maj 1912, jfr. U. f. R. 1912 A., Side 587.

Snedkerforbundet i Danmark og Carl Gran mod A/S Tølløse Møbelfabriks Konkursbo.

Carl Gran havde i nogle Artikler i „Social-Demokraten“ skrevet om A/S Tølløse Møbelfabrik, der drev en Møbelfabrik, hvor der var Strejke, at Selskabet ikke var Medlem af Snedkermestrenes Centralforening, at dets Pengeforhold var slette, og at det havde formaaet en Snedkermester, hvis Navn og Bopæl opgaves, til under Strejken at samle Fabrikens Møbler. Ved Dommen blev statueret, at Carl Gran ikke havde gjort sig skyldig i et efter Straffelovens § 220 strafbart Forhold (jfr. U. f. R. 1893, Side 1147, 1894, Side 1242, 1902 B., Side 288, 1903 B., Side 6, 1910 A., Side 675).

Snedkerforbundet og Carl Gran, der var Forbundets Formand, blev idømt Erstatning, fordi de i de nævnte Artikler havde opfordret Medlemmer af Forbundet til ikke at tage Arbejde paa Fabrikken under Strejken, og til at indberette, om Mestre, der var Medlemmer af Centralforeningen, aftog Møbler fra Fabrikken, da dette — som det urigtigt hed i Artiklen*) — ifølge Forbundets Overenskomst med Centralforeningen var Mestrene forbudt, fordi Selskabet ikke var Medlem af Centralforeningen. (I Dommen hed det nærmere: „at hvad dernæst Erstatningspaastanden angaar, findes Meddelelserne egnede til paa forskellig Maade at skade Citanterne i deres Forretningsvirksomhed.....“

42. Hof- og Stadsretsdom af 27. Februar 1912, jfr. U. f. R. 1912 A., Side 850.

Bagermester P. Larsen mod Bagernes Forbund.

En Bagermester havde trods gentagne Henvendelser fra Foreningen ladet Svendene arbejde længere end bestemt i det gennem Overenskomst mellem Mester- og Svende-Organisationerne tilvejebragte Arbejdsregulativ uden at betale Overarbejdspenge.

De Svende, der arbejdede over, blev ekskluderet af Fagforeningen.

Dette meddeles derpaa i „Social-Demokraten“ med Bemærkning om, at: „de gør sammen med Mestrene uhyre Anstrengelser for at forsyne den arbejdende Befolkning i Aarhusgadekvarteret med Brød. Deres Optræden er af en saadan Art, at de mener, at den bør kendes udover Bagernes Kreds.“

Endvidere udsendte Fagforeningen Løbesedler om, at Arbejdet var standset.

Blokaden blev iværksat, uden at der af Fagforeningen var begæret faglig Mægling og Voldgift uanset Arbejdsregulativets Fordring herom.

*) Efter Overenskomsten maatte Medlemmer af Centralforeningen ikke levere Mestre, der ikke var Medlemmer, færdigt eller tillavet Arbejde, hvis disse nægtede at tiltræde Overenskomsten. Overenskomsten var imidlertid allerede i 1907 blevet tiltraadt af A/S.